

ски е былъ дошълъ въ Българія отъ Букурещъ: за да учреди централенъ рев. комитетъ, както и частни р. комитети, които сж были независими отъ тайнія р. комитетъ въ Букурещъ; както и обстоятелственнитѣ фази, презъ които сж преминжли централнія и частнитѣ р. комитети въ Българія. — Въ 1869 година се е схвзела идеята: „да се учредятъ вхтрѣ въ Българія централенъ и частни р. комитети“; за тая цѣль увѣрѣва г. Маринъ Станчевъ, че той на свое иждивеніе испратилъ въ Букурещъ Христа Н. Топалова до тамкашнія централенъ раволуціоненъ комитетъ презъ марта 1869 г. и категорически да объяви: „че доро не се схставятъ вхтрѣ въ Българія Ц. и Ч. р. Комитети, нищо не може да се направи.“ Въ слѣдствие на това, Комитета отъ Букурещъ испратилъ за тая цѣль Василя Левски, който и презъ мѣсяцъ Априлія 1869 год. дошълъ най напредъ въ Лясковица въ домъ-тъ на г. Марина Станчева; и за постигванъето на горѣказанната цѣль рѣшило се: да отиди В. Левски да обиколи нѣкои мѣста въ Българія, а за това се изисквало: да се снабди той съ едно тескере, и тогавашнія кметъ (чорбаджія) въ Лясковица е былъ Дим. Вжлчевъ; той е издалъ едно кефиллиме за да се извади тескерето му. Впрочемъ, по увѣрѣніето на г. Марина Станчева: бывшія кметъ Лясковски Василь Козлевъ е извѣстилъ за това тукъ въ Тжрново на турското Правителство, и въ слѣдствие на тоя доносъ, телеграфически се заповѣдало въ Карлово (дѣто по него време се е намиралъ В. Левски); за да го уловятъ, и да го докаратъ вжрзанъ тукъ въ Тжрново. Но заптійгѣ като го издирили и искали да го уловятъ, той се избавя отъ ржцетѣ ѣмъ, зели му само горята дрехѣ, въ която се намирало и тескерето му. В. Левски, като избѣгълъ отъ Карлово, отхожда въ Пловдивъ, въ Софія и проч., и най сетнѣ дохожда пакъ въ Лясковица тайно, отъ тамъ е отишълъ пакъ въ Влашко. Дима Х. Вжлчева же затварятъ въ тжмница, дѣто и просидѣлъ цѣла година защото издалъ кефиллиме (поржчителенъ билетъ), за да си извади тескере Василь Левски. Тукъ трѣба впрочемъ да забѣлжимъ, че въ Лясковица